

danne Stationsbygninger, som kunne bruges baade Sommer og Vinter under de samme Bilskaar, men at man skal gøre det klart for Befolkningen, at hvor det kun er Ulyststationer, der bygges, maa Publikum finde sig i færre Behvemmeligheder, end hvor det er Stationer baade til Sommer- og Vinterbrug, dette Princip er endnu nyt her og hidtil ikke anerkendt. Man har bygget saa store Stationer, der væsentlig ere Ulyststationer, at Driften i høj Grad er bleven fordyret derved, og at der nu i det foreliggende Forslag er indtraadt Forandring i Retning af sparsommelig Bygningsmaade, er et Fremstridt, jeg hilser med Glæde. Et andet Punkt, som jeg dog er noget angstelig ved at berøre, skal jeg imidlertid omtale, siden den ærede Ordfører for den Gruppe, som jeg tilhører, har fremdraget det specielt ved denne Lejlighed. Det er Genopførelsen af Kristiansborg Slot. For mig stiller det sig som tvivlsomt, om det under den økonomiske Udvikling, der er foregaaet i den sidste Menneskealder, er rigtigt vedvarende at fastholde den absolutte Nødvendighed af, at Kristiansborg Slot skal genopføres. Jeg ved vel, at jeg ved at udtale dette kommer til at krænte de mange Jølelser, som opfatte det som et Symbol paa Danmarks Værd, at dette Slot bliver opført paa ny, men jeg kan ikke se andet end at, naar Kristiansborg Slot under de nuværende Forhold bliver genopført paa den Plads, hvor det nu staar, og paa den Ruin, som det nu er, vil det stille saa overordentlig store Krav med Hensyn til Etablering o. s. v., at hvis Tiderne i økonomisk Henseende stadig skulde blive lige vanskelige, eller mulig vanskeligere endnu, vilde dette Slot stille Krav til offentlige og private Pengemidler i langt højere Grad, end det kunde være ønskeligt. Det er muligt, at det vilde være vanskeligt at finde en bedre Benyttelse af Grunden, naar der overhovedet skal bygges paa den i en eller anden Form, men det forekommer mig, at Sagen ikke bør betragtes som endelig afgjort, og at den atter bør tages op til Drøftelse med særlig Hensyn tagen til den nuværende Situation. — Med Hensyn til Ejendomsbyrder, som paalægges fra Statens Side, hvad der jo ogsaa kan være et Middel, hvorved Staten indirekte kan lette eller betynde Statsborgernes Stilling, tror jeg, at man efterhaanden bliver enige om, at det ikke gaar an at vedtage ny, store humane Love af en saadan Bestaendighed som Alderdomsloven, der gav en saa ubegrænset Ret, og stillede saa ubestemmelige Krav til Kommunen. Den har jo desuden, uden at jeg skal dog komme nærmere ind paa Sagen — men hvor der

er Tale om vore økonomiske Vanskeligheder, maa det dog være tilladt at minde derom — den økonomiske Fare, at den direkte modarbejder Sparommelighed. Skal der i Fremtiden paalægges ny Byrder for at regulere ældre Forhold og overhovedet for at gennemføre Reformen i en eller anden Retning, maa det for Fremtiden blive de saakaldte Lüksusstatter, selvsjogelig tagne i vid Betydning. Der kunde saaledes ved de indirekte Afgifter være Tale om en Forøgelse af Skatten paa Vin og Tobak og saa videre. Jeg maa hertil ogsaa henregne Skat af andre Grunde, Brændevin. Det maa være ad denne Vej, de forøgede Indtægter staffles til Veje saa vel til Stat som til Kommune. Jeg vil tillade mig i denne Forbindelse, og da der i Gaar var Tale om Statens Indtægter ved Klasseslotteriet, at nævne, at naar den ærede Finansminister ansaa det for rigtigt at bestatte Spillehygen ved Hjælp af Klasseslotteriet, ved jeg ikke, hvorfor ikke Spillehygen paa Bæddeløbsbaner og saadanne Steder ikke ogsaa bør stærkt bestattes. Jeg tror slet ikke, at denne Form for Spillehygen bliver bestattet. — Resultatet af disse Betragtninger tror jeg at kunne sammenfatte i den Sætning, at vor Budget bør ikke stige, at under saa vanskelige økonomiske Forhold som dem, vi leve under og kunne forudsæ, bør Budgettet ikke stige. Man maa se at komme igennem med, hvad vi hidtil have haft paa Budgettet; nogen væsentlig Besparelse paa en eller anden Konto har jeg ingen Tro til. Noget kan der vel jagtens gøres i en eller anden Retning, men at vort Budget bør holdes inden for de Grænser, det nu har, anser jeg for givet. Vi bør ikke indbilde Landbruget eller Befolkningen i det hele taget, at der kan ske store Besparelser eller bortkastes store Statsindtægter paa 5—6—7 Millioner Kroner. Sligt tror jeg er urigtigt at fremkomme med. Men det vil være beroligende for Befolkningen at vide, at man fra Lovgivningsmagtens Side vil søge paa alle Maader at moderere Kravene saaledes, at skal der ny Baalæg til, saa ville de kun komme til at erstatte ældre og mere trykkende Byrder. Foruden de nævnte univervelle Ulykter, som der fra Statens Side ikke kan gøres noget væsentligt imod, er det ogsaa specielle Grunde til, at vort Agerbrug indtager en mindre heldig Stilling. Jeg skal tillade mig at nævne dem saaledes, som jeg opfatter dem, siden nu en Gang det hele Agrarspørgsmaal er under Forhandling. Jeg tror, man i de sidste Menneskealder alt for meget har ladet sig lede af abstrakte Doktriner ogsaa lige over for Agerbruget og Ejendomsforholdene.